

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE STIP

Komische eenakter

1880
door

Nine van Haute

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3163

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE STIP* op te voeren moet de naam van auteur *NINE VAN HAUTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/018
ISBN 978-90-385-12372

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Nine van Haute
www.toneelfonds.be

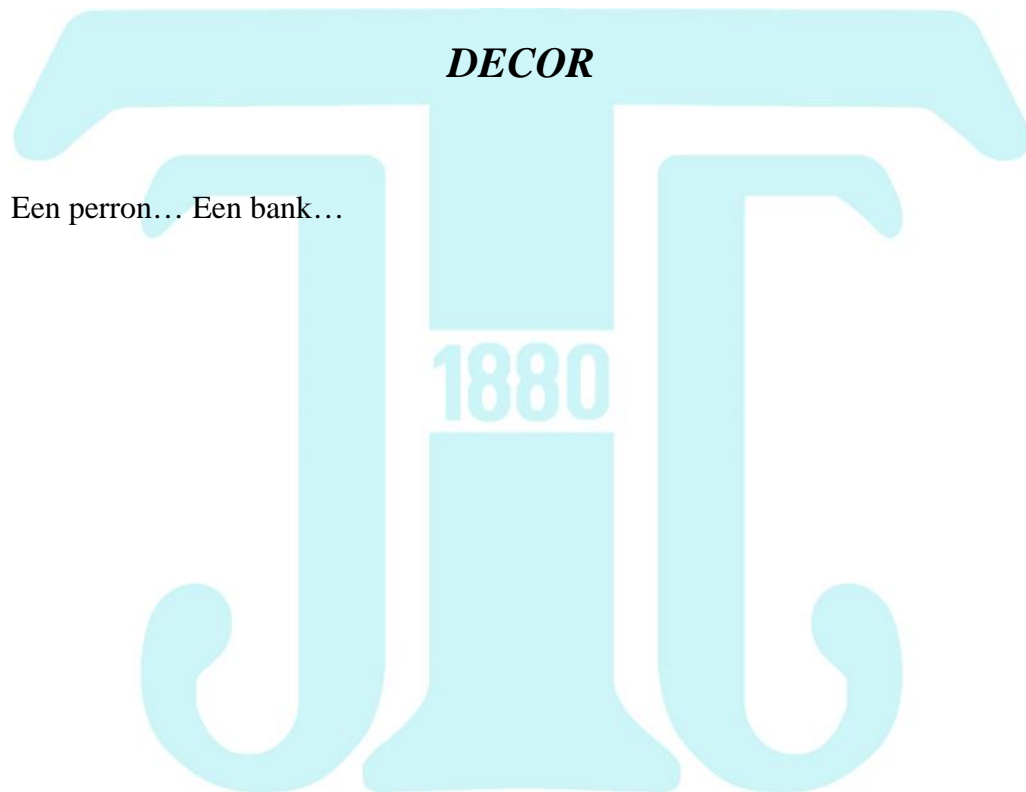
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 heren)

BEN :

WIM :

(Ben zit op een bank op het perron. Wim op.)

BEN : Hallo, kunt u een beetje opzij gaan staan... alstublieft? Andere kant graag... nog een beetje verder, dank u. Anders kan ik ze niet zien... de stip.

WIM : Ach zo.

BEN : 't Is fascinerend, niet? Telkens als ik hier zit, ben ik door het dolle heen. Ik stoort u toch niet met mijn gepraat?

WIM : U stoort me niet.

BEN : U moet het me zeggen, hoor. Dan zwijg ik.

WIM : Nee nee, u stoort me niet.

BEN : Vroeger zat ik ook vaak op dit perron. Als mijn grootvader kwam. En dan maar wachten op de stip. Een kleine donkere stip met een zachtjes... *(bootst geluid van de trein na.)* En dan wordt de stip groter... *(geluid wordt harder)* en nog groter... *(geluid nog harder)* Ze wordt een locomotief. Ik hoor hem vertragen. *(geluid)* Het vlijmscherp geknars van de remmen, het specifieke geluid van de definitieve stop, als iemand die zijn laatste adem uitblaast... Het openklappen van de deuren. Het afstappen van de reizigers, sommige met een hals twee keer zo lang als normaal, zoekend naar iemand die op hen wacht. Is dat niet geweldig?

WIM : Ja ja, geweldig.

BEN : Ik stoort u toch niet?

WIM : Nee, u stoort mij niet.

BEN : U wacht ook?

WIM : Ja.

BEN : Spoor 4?

WIM : Ja.

BEN : Dan zitten ze samen op die trein.

WIM : Wie?

BEN : De mensen waar wij, u en ik, op wachten.

WIM : Waarschijnlijk, ja.

BEN : Tenminste als ze beiden vertrokken zijn.

WIM : Ja

BEN : Ik verwacht mijn lief.

WIM : Fijn.

BEN : En u? Wie verwacht u?

WIM : Mijn grootvader.

BEN : Uw grootvader. Hij leeft nog.

WIM : Ja.

BEN : De mijne is dood.

WIM : Spijtig.

BEN : Hij bracht altijd babelutten mee.

WIM : Babelutten?

BEN : Hij kwam van de kust, Heist aan zee.

WIM : Juist.

BEN : Ik zal blij zijn als hij er is.

WIM : Wie?

BEN : De trein natuurlijk. U wacht toch ook op de trein?

WIM : Ik wacht op mijn grootvader.

BEN : Ik op mijn lief.

WIM : U bent een beetje nerveus.

BEN : Ik? Nee, ik ben niet nerveus. Ik praat veel, ik praat altijd veel. Ik ben een babbelaar. Komt misschien door de babelutten. Maak ik u nerveus misschien?

WIM : Nee. Maar u praat inderdaad veel.

BEN : Sorry, ik hou mijn mond.

WIM : Hoeft niet. Straks als de trein stopt en uw liefje stapt uit dan... Ik ben ook jong geweest.

BEN : Liefje? Twee meter en vijf.

WIM : Twee meter en vijf?

BEN : Speelt basket. Eerste nationale.

WIM : Speelt zij in 1e nationale?

BEN : Hij, mijn lief is een hij.

WIM : O.

BEN : U doet raar.

WIM : Ik doe helemaal niet raar.

BEN : U zegt “O”. Ik weet wat dit betekent.

WIM : Het was een korte reactie meer niet.

BEN : Een veelzeggende korte reactie. Heel beleefd, maar ik weet genoeg.

WIM : Oké, uw lief is een hij. Meestal verwacht men een zij, in dit soort situaties, vandaar die “O”.

BEN : Die spottende “O”.

WIM : Die “O” was niet spottend.

BEN : Toch wel, ik zag het aan uw gezicht. Het was een “O” met een afschuwelijke subtekst. Aaike bah, vies. Dat was de subtekst.

WIM : Maar nee.

BEN : Ik had het kunnen denken.

WIM : Maar nee, daar hou ik mij niet mee bezig.

BEN : Dus, wij tellen niet?

WIM : Wie telt niet?

BEN : Wij homo’s, holibi’s.

WIM : Dat heb ik niet gezegd.

BEN : U neemt afstand.

WIM : Maar nee.

BEN : “U er niet mee bezig houden”... is afstand nemen.

WIM : Zo heb ik dat niet bedoeld.

BEN : Nee?

WIM : Ik bedoel, ik maak mij er geen gedachte bij.

BEN : Dat zou u beter wel doen. Iedereen zou eens meer moeten nadenken over ons. Er zouden potverdomme minder problemen zijn!

WIM : Niet zo luid. De mensen kijken.

BEN : Bang dat ze zullen zien dat u bij een mietje staat?

WIM : Nee, maar zo luid roepen is niet beleefd.

BEN : Dat trekt de aandacht.

WIM : Juist.

BEN : En dat wilt u niet.

WIM : Ik praat nooit tegen iemand die roept. Als u roept stap ik het af.